Pn-79/2024-85

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U BJELOVARU
Stalna služba u Daruvaru
Daruvar, Stjepana Radića 27

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Bjelovaru, Stalna služba u Daruvaru po sucu Branislavu Hunjaku u parničnom predmetu tužitelja Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje, Zagreb, OIB: 84397956623, Područna služba u Varaždinu, zastupanog po pun. Šabani Naseru, dipl. iur., a protiv I. tuženika Komunalije d.o.o. Čazma, OIB: 88859295468, zastupanog po odvjetniku Dožudić Radovanu iz Čazme i II. tuženika Bukovščak Marijana, Grabik 21, OIB: 14803785974, zastupanog po odvjetniku Dianić Nenadu iz Ivanić Grada, povodom tužbe radi naknade štete, nakon održane i zaključene glavne javne rasprave od 27. listopada 2026. u nazočnosti punomoćnika tužitelja i punomoćnika I. tuženika, te donošenjem presude na ročištu za objavu dana 04. studenog 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužitelj s tužbenim zahtjevom koji glasi:

"Nalaže se 1. tuženiku KOMUNALIJE d.o.o., OIB: 88859295468, Čazma, Sv. Andrije 14, 43240 Čazma i 2. tuženiku Marijanu Bukovščaku, OIB: 14803785974, Grabik 21, 43240 Čazma solidarno isplatiti tužitelju Hrvatskom zavodu za mirovinsko osiguranje, Zagreb, Antuna Mihanovića 3, OIB: 84397956623, iznos od 5.765,47 eura na račun broj: HR121001005 1863000160, Državnog proračuna Republike Hrvatske model HR26, poziv na broj odobrenja 5908-27-19-03434794658 sa zakonskom zateznom kamatom tekućom na navedeni iznos od 16.02.2022. god. do 31.12.2022. god., prema prosječnoj kamatnoj stopi na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za pet postotna poena, a koju kamatnu stopu utvrđuje Hrvatska navodna banka, te od 01.01.2023. god. dalje sa zakonskom zateznom kamatom do isplate, prema stopi zateznih kamata na odnose iz trgovačkih ugovora i ugovora između trgovaca i osobe javnog prava određuje se, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za pet postotnih poena, sve u roku od 15 dana.

Nalaže se 1. tuženiku KOMUNALIJE d.o.o., OIB: 88859295468, Čazma, Sv. Andrije 14, 43240 Čazma i 2. tuženiku Marijanu Bukovščaku, OIB: 14803785974, Grabik 21, 43240 Čazma solidarno isplatiti tužitelju Hrvatskom zavodu za mirovinsko osiguranje, Zagreb, Antuna Mihanovića 3, OIB: 84397956623, iznos od 8.654,14 eura na račun broj: HR121001005 1863000160, Državnog proračuna Republike Hrvatske model HR26, poziv na broj odobrenja 5908-27-19-03434794658 sa zakonskom zateznom kamatom tekućom na navedeni iznos od 07.11.2024. god. do isplate, prema stopi zateznih kamata na odnose iz trgovačkih ugovora i ugovora između trgovaca i osobe javnog prava određuje se, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, sve u roku od 15 dana pod prijetnjom ovrhe.",

kao neosnovanim.

II. Nalaže se tužitelju da I. tuženiku Komunalije d.o.o. Svetog Andrije 14, Čazma naknadi trošak parničnog postupka u iznosu od 7.018,56 EUR, te II. tuženiku Bukovščak Marijanu, Grabik 21, Čazma u iznosu od 1.000,00 EUR, sve u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi navodi da je dana 28.11.2012. god. osiguranik tužitelja Mario Bertek rođ. 06.11.1976. god. pretrpio ozljedu izvan rada, na dijelu ceste između Gornjih Lipovčana i Prnjarovca, kojom prilikom je zadobio teške i za život opasne tjelesne ozljede-frakturu lubanje i nagnječenje mozga, uslijed kojih je povreda preminuo 12.12.2012. god. Navedenog dana je drugo tuženi Marijan Bukovščak tada radnik prvo tuženog i rukovoditelj kombiniranog građevinskog stroja – mini bager – rovokopač – gusjeničara, u tijeku radnog procesa dok je vršio tim strojem zakapanje cijevi lokalnog cjevovoda za distribuciju vode u naselju Prnjarovac, u trenutku kada se zaustavio svojim automobilom Mario Bertek, djelatnik istog trgovačkog društva, ovdje prvo tuženi i upustio se s njim u razgovoru prethodno neugasivši radni stroj kojim je upravljao nego je nogom pomakao komandnu ručicu i tako izvršio rotiranje bagera kojom prilikom je došlo do udara lijeve bočne strane košare u glavu Maria Berteka, uslijed kojih posljedica je tužiteljev osiguranik preminuo. Pravomoćnom presudom Općinskog suda u Ivanić Gradu broj 8K-83/13-10 od 18.06.2013. god. za navedenu nesreću proglašen je krivim Marijan Bukovščak, te mu je izrečena kazna zatvora u trajanju od 1 godine, koja je zamijenjena radom za opće dobro na slobodi. Kako je osiguranik tužitelja zbog teških ozljeda zadobivenih u navedenoj nesreći preminuo, HZMO-Područnog ureda u Bjelovaru rješenjem Klasa: UP/I-140-03/3-01/OB:034347964658, UR.BR: 341-02-05/3-13-175 te broj spisa 122632 od 16.04.2013. god. udovici Lauri Bertek i djeci pokojnog osiguranika Maria Berteka priznao je pravo na obiteljsku mirovinu počevši od 12.12.2012. s pravom na isplatu od 12.12.2013. god. Kako je isplatama obiteljske mirovine navedenim korisnicima mirovine tužitelj trpio štetu, te je 10.05.2018. god. podnio tužbu za naknadu štete (regres) kod Trgovačkog suda u Bjelovaru za razdoblje isplate od 12.12.2012. god. do 31.12.2015. god. u kojem postupku je i donijeta prvostupanjska presuda broj P-59/2018-23, od 12.03. 2021. god. gdje je tužbeni zahtjev usvojen u cijelosti te nakon tužbe predmet se nalazi na VTS-u. Nadalje tužitelj je za razdoblje od 01.01.2016. do 31.12.2018. god. podnio tužbu kod Trgovačkog suda u Bjelovaru koji postupak se

vodio pod posl. brojem P-23/2019 koji postupak je prekinut do pravomoćnosti odluke za prethodno pitanje odnosno predmet broj P-59/2018-23 od 12.03.2021. god. Radi se o regresnom zahtjevu tužitelja prema tuženiku kao osiguravatelju. Tužitelj nije direktno pretrpio štetu iz predmetne prometne nezgode, već je štetu pretrpio tužiteljev osiguranik, a tužitelj je kao osiguravatelj isplatio davanja iz mirovinskog osiguranja, koja u ovom postupku (regresno) potražuje od tuženika kao osiguravatelja**.** Budući da je na temelju priznatog prava na obiteljsku mirovinu, isplatama navedene mirovine tužitelj trpio i daljnju štetu, tužitelj je u razdoblju od 01.01.2021. god. do 31.12.2021. na ime invalidske mirovine isplatio korisnicima obiteljske mirovine iznos od 5.765,47 EUR, te u razdoblju od 01.01.2021. do 30. 09. 2024. iznos od 8.654,14 EUR. Navedeni iznosi predstavljaju za tužitelja štetu za koju tuženici odgovaraju na temelju odredba članka 161. i 162. Zakona o mirovinskom osiguranju (NN broj: 157/13, 151/14, 33/15, 93/15, 120/16,18/18, 62/18, 115/18 i 102/19). Tužitelj je 08.02.2022. god. poslao tuženicima Zahtjev za naknadu štete, te na isti nisu odgovorili.

Kako tuženici odbijaju platiti štetu za razdoblje od 01.01.2019. god. do 31.12.2021. god. u iznosu od 5.765,47 EUR i u iznosu od 8.654,14 EUR za razdoblje od 01. 01. 2021. do 30.09.2024. isplaćene obiteljske mirovine za navedena razdoblja, na temelju naprijed izloženog tužitelj predlaže naslovnom sudu da nakon provedenog postupka temeljem odredbama članka 161. i 162. Zakona o mirovinskom osiguranju (NN broj: 157/13, 151/14, 33/15, 93/15, 120/16, 1/18, 62/18, 115/18 i 102/19) donese presudu, a kako je to citirano u točki I. izreke presude.

2. Dajući odgovor na tužbu, I. tuženik je naveo da se u cijelosti protivi tužbenom zahtjevu. Navodi da je 1.-tuženik bio poslodavac 2.-tuženika Marijana Bukovščaka, ali ne i odgovara za ovu štetu. Naime, temeljem odredbe članka 161. st. 3 tada važećeg Zakona o mirovinskom osiguranju, za štetu iz stavka 1. istoga članka odgovara poslodavac samo u slučaju – ako nisu bile provedene mjere zaštite na radu, odnosno mjere za zaštitu građana. U konkretnom slučaju 1.-tuženik je proveo sve mjere zaštite na radu. Nadalje, 1.- tuženik je poduzeo sve mjere zaštite na konkretnoj lokaciji na kojoj je došlo do štetnog događaja. 2.-tuženik Marijan Bukovščak, kao zaposlenik 1.-tuženika, prošao je obuku i stekao certifikat rada na siguran način. Nadalje, lice mjesta gdje su se izvodili radovi bilo je obilježeno svim prometnim znacima, upozorenja na izvođenje radova i zabrane zaustavljanja vozila. U najmanju ruku, radi se o podijeljenoj odgovornosti uz veliki doprinos štetnom događaju sada pok. Maria Berteka. Zbog toga, opreza radi, stavlja taj prigovor podijeljene odgovornosti. Dakle, tužitelj ni u kom slučaju ne bi imao pravo na puni iznos naknade štete, već eventualno samo na srazmjerni dio. Do štetnog događaja došlo je pod slijedećim okolnostima: Sada pokojni Mario Bertek upravljao je svojim osobnim automobilom i prolazio lokacijom na kojoj su se izvodili radovi, što je bilo propisno obilježeno prometnim znacima. Obzirom da poznaje 2.-tuženika Marijana Bukovščaka, kada je prolazio tom lokacijom, zastao je i s njim započeo razgovor. Marijan Bukovščak je u tom trenutku, premda su bile poduzete sve mjere zaštite na radu, nehotice aktivirao dio radnog stroja kojim je upravljao, te je taj dio radnog stroja usmrtio Maria Berteka. Sada pok. Mario Bertek doprinio je štetnom događaju na način da je zastao vozilom na mjestu gdje je to bilo izričito zabranjeno. Zbog gore navedenog 2.-tuženik je i u kaznenom postupku proglašen krivim. Međutim, protiv 1.-tuženika nije bio vođen bilo kakav postupak povodom tog događaja, jer nije postojao bilo kakav oblik krivnje, obzirom da su bile provedene sve mjere zaštite na radu.

Prvotuženik predlaže da se tužbeni zahtjev u odnosu na njega u cijelosti odbije, te potražuje troškove ovog parničnog postupka.

3. Dajući odgovor na tužbu, II. tuženik je naveo da u cijelosti osporava tužbu i tužbeni zahtjev tužitelja. Predlaže se Naslovljenom sudu tužbeni zahtjev tužitelja odbiti kao neosnovan u cijelosti. Podredno predlaže se tužbu tužitelja odbaciti te se predlaže tužitelja obvezati da u roku od 15 dana naknadi trošak parničnog postupka II. tuženiku. Dajući odgovor na tužbu smatra da su svi navodi tužbe neosnovani. Naime ne postoji odgovornost niti obveza II. tuženika Marijana Bukovščak da plaća tužitelju utuženi iznos. Ovo iz razloga što je točno da je došlo do štetnog događaja na način kako je isti opisan u presudi Općinskog suda u Ivanić-Gradu K-83/13 no međutim pokojni Mario Bertek nije bio na radu već je smrtno stradao izvan obavljanja radnih zadataka kao vozač motornog vozila u prometu. Dakle stav je II. tuženika da u konkretnom slučaju isti nije regresno obvezan tužitelju za isplatu utuženog iznosa. No i u samom konkretnom slučaju samog štetnog događaja do istog nije došlo kršenjem bilo kakovih mjera zaštite na radu, a II. tuženik Marijan Bukovščak je bio osposobljen za rad na siguran način te je imao sve odgovarajuće licence i certifikate. Dakle ne postoji odgovornost II. tuženika za bilo kakovu isplatu tužitelju. Osim toga za sam štetni događaj nažalost je suodgovoran i pokojni Mario Bertek i to u visini od najmanje 50% budući je nepropisno zaustavio svoje motorno vozilo te je nepropisno radi razgovora u tijeku vožnje gurnuo glavu kroz prozor vozila koja činjenica je i dovela do udara korpe radnog stroja u glavu pok. Maria Bertek pa u tom smislu II. tuženik ističe i prigovor podijeljene odgovornosti budući je za samo nezgodu suodgovoran i pokojni Mario Bertek. Naime vozačima motornih vozila je zabranjeno da izviruju iz vozila ili da rade radnje koje ih mogu ugroziti. Zbog navedenog II. tuženik smatra da je osnovan prigovor podijeljene odgovornosti.

4. U tijeku postupka sud je izveo slijedeće dokaze:

Uvid u presudu Općinskog suda u Ivanić Gradu broj 8K-83/13-10 od 18. lipnja 2013. (list 16), Zapisnik o inspekcijskom nadzoru Državnog inspektorata od 29. studenog 2012. (list 26), Rješenje Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje, Područni ured Bjelovar od 16. travnja 2013. (list 31), Zahtjeve tužitelja za naknadu štete za isplaćenu obiteljsku mirovinu (list 34-37 i 234-235), saslušan je svjedok Hlatki Mladen (list 370), te je provedeno vještačenje zaštite na radu po vještaku Sinković Željku, dipl. ing. sigurnosti, te je izvršen uvid u nalaz i mišljenje istog vještaka (list 376).

5. Izvođenjem dokaza, te analizom istih, sud je utvrdio slijedeće činjenično stanje:

Naime, između stranaka nije sporno da je osiguranik tužitelja Bertek Mario dana 28. 11. 2012. pretrpio ozljedu izvan rada, a od koje povrede je i preminuo.

Nesporno je da se štetni događaj dogodio na način, a kako je to tužitelj i opisao u tužbi.

Nesporno je da je radnik I. tuženika, odnosno II. tuženik Bukovščak Marijan temeljem pravomoćne presude Općinskog suda u Ivanić Gradu broj 8K-83/13-10 od 18. lipnja 2013. proglašen krivim i kažnjen za smrtni slučaj osiguranika tužitelja.

Nesporno je da su udovica i djeca pok. osiguranika tužitelja temeljem Zakona o mirovinskom osiguranju stekli pravo na obiteljsku mirovinu, te da je tužitelj na ime obiteljske mirovine u utuženim razdobljima isplatio istima iznos od 5.765,47 EUR i iznos od 8.654,14 EUR.

Između stranaka stoga nije bila ni sporna visina tužbenog zahtjeva.

Sporno je da li tužitelj ima pravo naknadu štete (regresa) od tuženika u visini isplaćene obiteljske mirovine za udovicu i djecu osiguranika tužitelja za utuženo razdoblje.

6. U vrijeme nastanka štetnog događaja i u vrijeme isplate obiteljske mirovine na snazi je bio Zakon o mirovinskom osiguranju (NN 157/13, 151/14, 33/15, 93/15, 120/16, 18/18, 62/18, 115/18, 102/19, 84/21 i 119/22).

Člankom 161. st. 1. i 2. tada važećeg Zakona o mirovinskom osiguranju je određeno da tužitelj ima pravo zahtijevati naknadu štete za novčana davanja koja se isplaćuju na teret mirovinskog osiguranja sve dok traje isplata tih davanja, pa tako i davanja isplaćena na osnovu priznatog prava na mirovinu u punom iznosu.

Člankom 162. st. 1. tada važećeg Zakona o mirovinskom osiguranju je određeno da tužitelj ima pravo na naknadu štete od osobe koje je prouzročila smrt osigurane osobe, a stavkom 2. istog članka je određeno da ukoliko je štetu počinio radnik na radu ili u vezi s radom, za štetu odgovaraju poslodavac i radnik solidarno.

Ovo sve u slučaju da je šteta nastala zbog toga što nisu bile provedene mjere zaštite na radu, odnosno mjere za zaštitu građana (čl. 162. st. 3. Zakona o mirovinskom osiguranju), a u kojem slučaju za štetu odgovara poslodavac.

7. Provedenim vještačenjem zaštite na radu, odnosno uvidom u nalaz i mišljenje vještaka zaštite na radu Sinković Željka, dipl. ing. sigurnosti, utvrđeno je da na dan nastanka štetnog događaja (28. 11. 2012.) nije bilo od strane I. tuženika propusta u provedbi mjera zaštite na radu.

Stoga prema stanovištu suda i ne postoji odgovornost I. tuženika kao poslodavca za naknadu štete temeljem čl. 162. st. 1. i 3. Zakona o mirovinskom osiguranju.

S druge strane, kako ne postoji odgovornost I. tuženika kao poslodavca za naknadu štete tužitelju, onda ni II. tuženik kao radnik ne može biti odgovoran tužitelju za naknadu štete.

Ovo iz razloga jer II. tuženik kao radnik temeljem čl. 162. st. 2. Zakona o mirovinskom osiguranju može biti samo solidarno odgovoran za naknadu štete, a koja solidarna odgovornost otpada u slučaju da poslodavac nije u obvezi nadoknaditi štetu tužitelju.

Stoga je sud i odbio tužitelja s tužbenim zahtjevom kao neosnovanim, a kako je to i naznačeno u točki I. izreke presude.

8. Kako je tužitelj u cijelosti izgubio parnicu, sud ga je temeljem čl. 154. st. 1. Zakona o parničnom postupku i obvezao na naknadu tuženicima u potpunosti parničnog troška i to I. tuženiku u iznosu od 7.018,56 EUR, te II. tuženiku u iznosu od 1.000,00 EUR, a kako je to naznačeno u točki II. izreke presude.

Dosuđeni parnični troškovi I. tuženika se sastoje od troška zastupanja I. tuženika putem odvjetnika, a odnose se na sastav odgovora na tužbu (500,00 EUR), sastava 4 obrazložena podneska (2.000,00 EUR), sastava 1 žalbe (500,00 EUR), zastupanja I. tuženika na 6 ročišta (3.000,00 EUR) i predujma za vještačenje u iznosu od 1.018,56 EUR, a koji svi troškovi su bili potrebni za vođenje parnice i u skladu s odvjetničkom tarifom i stvarno uplaćenim predujmovima od strane I. tuženika.

Dosuđeni parnični troškovi II. tuženika se sastoje od troška zastupanja II. tuženika putem odvjetnika, a odnose se na sastav odgovora na tužbu (200,00 EUR), sastava 3 obrazložena podneska (600,00 EUR) i PDV-a (200,00 EUR), sve prema troškovniku od 26. listopada 2026., a koji svi troškovi su bili potrebni za vođenje parnice i u skladu s odvjetničkom tarifom.

9. Ostale izvedene dokaze, te navode stranaka, sud je ocijenio neodlučnim za donošenjem ovakve presude.

U Daruvaru 04. studeni 2026.

S U D A C :

Dokument je elektronički potpisan:
BRANISLAV HUNJAK
Vrijeme potpisivanja:
04-11-2026
09:03:30

DN:
C=HR
O=OPĆINSKI SUD U BJELOVARU
2.5.4.97=#130D485235373336323631383033 39
L=BJELOVAR
S=HUNJAK
G=BRANISLAV
CN=BRANISLAV HUNJAK

Branislav Hunjak

P O U K A : Protiv ove odluke dopuštena je žalba u roku od 15 dana od dana održavanja ročišta za objavu i uručenje presude, osim za stranku koja o tom ročištu nije bila uredno obaviještena i za koju rok teče od uručenja presude primjenom pravila o dostavi pismena. Žalba se podnosi pismeno putem ovog suda nadležnom Županijskom sudu.

PRESUDA SE DOSTAVLJA:

1. Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje, Zagreb, Područna služba u Varaždinu n/r Naser Šabani
2. Odvjetnik Radovan Dožudić, Čazma
3. Odvjetnik Nenad Dianić, Ivanić Grad

Broj zapisa: **9-3088f-9cc56**

Kontrolni broj: **08a06-b9d33-d1703**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=BRANISLAV HUNJAK, L=BJELOVAR, O=OPĆINSKI SUD U BJELOVARU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Bjelovaru** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.